

A Magyar Köztársaság nevében!

A Pécsi Ítéltábla a Lőrinczné dr. Boszkovics Teréz (7400 Kaposvár, Fő utca 26.) pártfogó ügyvéd által képviselt **felperes neve** (címe) felperesnek - a dr. Dezső László ügyvéd (7500 Nagyatád, Baross Gábor utca 11.) által képviselt **alperes neve** (címe) alperes ellen közigazgatási jogkörben okozott kár megtérítése iránt indított perében a Somogy Megyei Bíróság 2009. szeptember 10. napján kelt 21.P.21.667/2008/19. számú ítélete ellen a felperes által 20. sorszám alatt benyújtott fellebbezés folytán - tárgyaláson kívül - meghozta a következő

í t é l e t e t:

A másodfokú bíróság az elsőfokú bíróság ítéletét helybenhagyja.

Kötelezi a felperest, hogy 15 nap alatt fizessen meg az alperesnek 30.000 (harmincezer) forint másodfokú eljárásban felmerült költséget.

A felperes pártfogó ügyvédjének díját az állam viseli.

Az ítélet ellen fellebbezésnek helye nincs.

I n d o k o l á s

Az elsőfokú bíróság által megállapított tényállás szerint a Nagyatádi Városi Bíróság 4.P.20.237/2003/5. számú ítéletének végrehajtását a Nagyatádi Városi Bíróság az 1505-Vh.587/2003. szám alatt 2003. december 2. napján kiállított végrehajtási lappal rendelte el. A végrehajtási lap 2003. december 11-én érkezett az alpereshez, akinél a végrehajtási eljárás 0097.V.503/2003. ügyszám alatt folyt. A végrehajtási lap szerint az adós, T.L. N, H. utca 0/b. II/6. szám alatti lakos 1.817.000 forintot és annak 2001. január 1-től a kifizetés napjáig járó kamatát volt köteles megfizetni a felperes, mint végrehajtást kérő részére. A végrehajtási lap 6. pontja szerint végrehajtás alá vonható az adós minden vagyona, külön megjelölve a T Kft. üzletrészt.

Az alperes a végrehajtási lap kézhezvételének napján megkereste a Nagyatádi Polgármesteri Hivatal Okmányirodáját és a Nagyatádi Körzeti Földhivatalt annak megállapítása végett, hogy az adós rendelkezik-e valamilyen gépjármű, illetőleg ingatlan tulajdonnal. A 2003. december 23-án érkezett irat szerint az adós tulajdonosa volt az XXX-000 forgalmi rendszámú 1989. évi gyártású Trabant személygépkocsinak, ingatlanvagyonra nem volt.

A végrehajtást kérő - a felperes - 2004. március 29-én napján vette át a végrehajtó felhívását a végrehajtási költségek előlegezése iránt. 2004. december 14-én jelentette be, hogy a költségek előlegezésére nem képes, majd a Nagyatádi Városi Bíróság 2005. január 11-én kelt végzésében felperes végrehajtást kérő részére a végrehajtási eljárásra személyes költségmentességet engedélyezett. Ezt követően az alperes a cégbíróságot megkereste, ahonnan azt a tájékoztatást kapta, hogy a T. Kft. 2003. április 30. napjától felszámolási eljárás alatt áll.

A T Alapítvány a felperes nevében 2005. szeptember 7-én sérelmezte, hogy a végrehajtó a felperest az ügy állásáról nem tájékoztatta. A végrehajtó tájékoztatást a felperesnek továbbra sem adott, azonban ismételt megkereséseket adott ki különböző bankok, valamint a földhivatal és az okmányiroda részére. Azonban a Trabant személygépkocsin túl egyéb vagyonról tudomást nem szerzett és a bankoktól is olyan tájékoztatást kapott, hogy az adós a nyilvántartásukban nem szerepel. A Nyugdíjfolyósító Igazgatóság tájékoztatta arról, hogy az adós rendszeres szociális járadékban részesül, amely a Vht.74.§-a értelmében mentes a végrehajtás alól.

2007-ig az alperes végrehajtási cselekményt ezután nem fogantatosított, csupán azt követően tett intézkedéseket, hogy a Nagyatádi Városi Bíróságtól a felperes végrehajtási kifogásának benyújtásáról értesült. A Nagyatádi Városi Bíróság 1505-Vh.25/2007/3. számú végzésével a felperes végrehajtási kifogását elutasította, azonban a Somogy Megyei Bíróság 2.Pkf.20.615/2007/1. számú végzésével ezt a végzést megváltoztatta és az alperest arra utasította, hogy a folyamatban lévő végrehajtási eljárás állásáról a végrehajtást kérőt 15 napon belül tájékoztassa. A végrehajtási kifogást ugyanis amiatt terjesztette elő a felperes, mert az alperes őt az ügy állásáról nem tájékoztatta.

Az alperes 2007. augusztus 28-án ismételt megkereséseket adott ki, amelyek ezúttal sem vezettek eredményre. 2007. szeptember 14-én az adós lakásában foglalás végett megjelent, azonban megállapította, hogy az adósnak lefoglalható és értékesíthető vagyona nincsen, ezért a végrehajtási eljárás szünetel. A felperes 2007. december 13-án a Nagyatádi Városi Bíróságnál az alperes eljárását - a tájékoztatás hiányát - sérelmezte, ezért a bíróság a 2007. december 13. napján kelt végzésében felszólította az alperest, hogy a Somogy Megyei Bíróság Pkf.20.615/2007/1. számú végzésében foglaltak szerint járjon el.

Az alperes 2008. január 2-án ismételten megkereséseket adott ki, azonban az adós végrehajtható vagyonáról értesülést nem tudott szerezni. 2008. február 29-én foglalás végett ismételten megjelent az adós lakásán, lefoglalható vagyontárgyat azonban nem talált, így a végrehajtási eljárás szünetelését állapította meg.

2006. január 6-án T.L. adós, mint beltág, 100.000 forint betétet vett részt az O. Bt. alapításában. A Bt-vel szemben az APEH kezdeményezésére 2007. szeptember 18-án végrehajtási eljárás indult, majd 2009. január 6-án felszámolási eljárás kezdődött. A felszámolási eljárás során a Bt-nek semmilyen vagyona nem vált ismertté.

A jelen peres eljárás alatt vált ismertté, hogy az adós havi 31.375 forint nyugdíjszerű ellátásban részesül. A végrehajtó, az alperes 2009. szeptember 1-jén intézkedett a letiltás iránt.

A felperes keresetében 3.411.000 forint és annak 2008. március 1-től a kifizetés napjáig járó kamatai megfizetésére kérte kötelezni az alperest, mert álláspontja szerint az alperes mulasztása miatt vált behajthatatlanná T.L. adóssal szemben fennálló követelése.

Az alperes a kereset elutasítását kérte. Vitatta, hogy a felperesnek kárt okozott volna, s hogy mulasztás terhelne a végrehajtási eljárással kapcsolatban.

Az elsőfokú bíróság ítéletében a keresetet elutasította, mert nem állnak fenn a Ptk.349.§-ának és Ptk.339.§-ának (1) bekezdésében megállapított kártérítési feltételek. A felperes egy alkalommal terjesztett elő végrehajtási kifogást az alperes eljárásával szemben, akkor is kizárólag azt kifogásolta, hogy a végrehajtási eljárás állásáról őt nem tájékoztatta a végrehajtó, így nem merítette ki a felperes a végrehajtási eljárásban rendes jogorvoslatnak minősülő végrehajtási kifogás lehetőségét, ezért a Ptk.349.§-ának (1) bekezdése szerint az alperessel szemben kártérítést nem követelhet.

A fentieken túl hivatkozott arra is, hogy bár az alperes terhére mulasztások megállapíthatók, azok nem állnak okozati összefüggésben a végrehajtási eljárás sikertelenségével. A felperes követelése nem az alperes jogellenes magatartásának következményeként nem térült meg, hanem azért, mert az adós nem rendelkezett ismertté vált olyan vagyontárggyal, amelyre a végrehajtási eljárás lefolytatható lett volna. Amikor pedig az adós letiltható nyugdíjáról a végrehajtó tudomást szerzett, a szükséges intézkedést azonnal megtette.

Az ítélet ellen, annak megváltoztatása és keresetének teljesítése iránt a felperes fellebbezett. Álláspontja szerint az alperes mulasztott, amikor az adós Trabant személygépkocsiját nem foglalta le, továbbá nem derítette fel az adósnak azt a vagyonát, amelyből 100.000 forintba szert tehetett az O. Bt. megalapításához, így lehetőséget biztosított az adós számára, hogy elvonja a felperes követelésének kielégítési alapját.

Az alperes fellebbezési ellenkérelmében az elsőfokú bíróság ítéletének helybenhagyását kérte.

A fellebbezés alaptalan.

Az elsőfokú bíróság a tényállást helyesen állapította meg és abból helyes következtetést levonva az irányadó anyagi jogszabályoknak megfelelő, helyes érdemi döntést hozott.

Helyesen hivatkozott az elsőfokú bíróság arra, hogy a Ptk.349.§-ának (1) bekezdése értelmében államigazgatási jogkörben okozott kárért a felelősséget csak akkor lehet megállapítani, ha a kár rendes jogorvoslattal nem volt elhárítható, illetőleg a károsult a kár elhárítására alkalmas rendes jogorvoslati lehetőségeket igénybe vette.

A végrehajtási eljárásban az elsőfokú bíróság által is felhívott, a bírósági végrehajtásról szóló 1994. évi LIII. törvény (Vht.) 217.§-ának (1) bekezdése szerint a végrehajtó törvénysértő intézkedése, illetőleg intézkedésének elmulasztása ellen a fél vagy más érdekelt végrehajtási kifogást terjeszthet elő a végrehajtást foganatosító bírósághoz. Ez minősül rendes jogorvoslatnak. A végrehajtást kérő felperes akkor járt volna el a tőle elvárható gondossággal, ha a végrehajtó általa sérelmesnek tartott intézkedés, illetőleg az intézkedések elmulasztása miatt végrehajtási kifogást terjeszt elő. Nem értékelhető ilyen kifogásnak, illetve a kár elhárítását célzó jogorvoslatnak, az, hogy a felperes egy alkalommal a végrehajtó tájékoztatási kötelezettségének elmulasztása miatt végrehajtási kifogást terjesztett elő, mert ez nem a végrehajtás sikerét előmozdító, vagy azt hátráltató, az ügy érdemére kiható végrehajtói magatartás miatt történt. Ebből következően a felperes követelése érvényesítésének eljárás jogi akadálya van. A Ptk. idézett 349.§-ának (1) bekezdésében meghatározott feltétel hiányában annak vizsgálata tehát szükségtelen, hogy az alperes kártérítési felelőssége a Ptk.339.§-ának (1) bekezdésében meghatározott feltételek szerint megállapítható lenne-e, hiszen a kártérítési felelősség megállapításának az eljárás jogi feltétele hiányzik.

A másodfokú bíróság ezért a fellebbezésben hivatkozottakra tekintettel csupán utal arra, hogy a végrehajtási eljárás azért nem vezetett eredményre, mert az adósnak lefoglalható vagyontárgya nem volt, s a fellelt gépkocsiból a felperes kielégítést nem kaphatott volna. A Vht.164.§-a értelmében a végrehajtás során befolyt összegből mindenekelőtt a végrehajtási költséget - az eljárás kezdeményezésével, elrendelésével és foganatosításával felmerült költséget - kell kielégíteni. Ez azt jelenti, hogy abban az esetben, ha a végrehajtó lefoglalja az adós Trabant személygépkocsiját, a felperes akkor sem jutott volna - még részben sem - a követeléséhez, hiszen az adós tulajdonában álló személygépkocsinak köztudomásúan olyan alacsony volt a forgalmi értéke, hogy az az alperes végrehajtási eljárásban felmerült költségeit sem fedezte volna. Annak megállapítása

pedig, hogy a vagyontalan adós milyen módon jutott 100.000 forinthez a betéti társaság megalapításához, nem a végrehajtó hatáskörébe tartozó kérdés.

Mindezen indokokra is tekintettel a másodfokú bíróság az elsőfokú bíróság ítéletét a Pp.252.§-ának (3) bekezdése alapján - utalva a Pp.254.§-ának (3) bekezdésében írtakra - lényegében helyes indokainál fogva hagyta helyben.

A felperes fellebbezése sikertelen volt, ezért a Pp.78.§-ának (1) bekezdése alapján köteles az alperes másodfokú eljárásban felmerült költségét megfizetni.

Az alperest képviselő ügyvéd munkadíjának összegét a másodfokú bíróság a 32/2003. (VIII.22.) IM. rendelet 3.§-ának (2), (5) és (6) bekezdése alapján mérsékelt összegben állapította meg, arányban a ténylegesen elvégzett ügyvédi tevékenységgel.

A felperes személyes költségmentességben részesült, ezért a sikertelen fellebbezéssel felmerült másodfokú eljárási illetéket a 6/1986. (VI. 26.) IM. rendelet 14.§-a értelmében az állam viseli.

A Pp.87.§-ának (2) bekezdése alapján a másodfokú bíróság megállapította, hogy a felperest képviselő pártfogó ügyvéd díját - a felperes személyes költségmentességére és a sikertelen másodfokú eljárására tekintettel - az állam viseli. A pártfogó ügyvéd munkadíjának összegét pedig - a pártfogó ügyvéd kérelmére - a 2003. évi LXXX. Tv. 62.§-a értelmében az Igazságügyi Hivatal területi jogi segítségnyújtó szolgálata állapítja meg és utalja ki. Ennek érdekében a jogerős határozatról az elsőfokú bíróságnak a Pp.87.§-ának (2) bekezdése szerint értesítenie kell a jogi segítségnyújtó szolgálatot.

A másodfokú bíróság a felperes ítélet ellen előterjesztett fellebbezését a Pp.256/A.§-a (1) bekezdésének f) pontja és (3) bekezdése alapján tárgyaláson kívül bírálta el, figyelemmel arra is, hogy tárgyalás tartását a felek egyike sem kérte.

P é c s , 2010. január 28.

dr. Veszeley József s.k. a tanács elnöke, dr. Szentpéteriné dr. Bán Erzsébet s.k. előadó bíró, dr. Kutasi Tünde s.k. bíró